

[Arbejdsministeren]

delse med spørgsmål nr. 800 gjort rede for min forventning om, at problemet er klaret inden påske.

Spm. nr. 834

Til *udenrigsministeren* (24/3 81) af:

Preben Lange (Grøn.):

»Vil ministeren redegøre for det præcise beregningsgrundlag, som ministeriet har brugt ved sammenligningen af EFs fiskerilicensaftaler med Guinea-Bissau og Senegal, og mulighederne for Grønland ved en lignende aftale?«

Begrundelse

I svar til Otto Steenholdts spørgsmål til udenrigsministeren, nr. 147 af 4. november 1980, har ministeren anslået, at Grønland ved en aftale af samme art, som Guinea-Bissau og Senegal har med EF, ville kunne opnå en indtægt på mellem 9 og 11 mill. kroner.

Dette er baseret på et skøn over de mængder fisk, som vil være til rådighed ved Grønland, samt et skøn over, hvor mange skibe der skal bruges til at tage denne mængde fisk.

Det fremgår ikke af svaret, hvorledes man i ministeriet er kommet frem til den anslåede mængde fisk (»mængder svarende til værdien af 40.000–50.000 tons torsk«), ligesom det heller ikke fremgår, hvorledes man er kommet frem til den angivne skibsstørrelse (»2000 brt.«) og skibsmængde (»8–10 trawlere«).

Det fremgår heller ikke, hvorfor man fra ministeriet ikke har medregnet et muligt EF-startgebyr, som er en del af begge de vestafrikanske aftaler og for Guinea-Bissau udgør 8,5 mill. kr. pr. år og for Senegal 33 mill. pr. år. Man har nævnt startgebyret for Guinea-Bissaus vedkommende (ikke for Senegal), men ikke lagt dette til licensbeløbet.

Endelig fremgår det ikke, med hvilken begrundelse man fra ministeriet har undladt at omtale og medregne de yderligere værdifulde dele af aftalerne, som dels fastslår, at en del af de fangede fisk skal landes i det land, med hvem aftalen er truffet, dels pålægger EF-fiskeskibene at hyre mandskab fra landet og endelig pålægger EF at sørge for

uddannelsesmuligheder for fiskere fra Guinea-Bissau og Senegal i EF.

Besvarelse (30/3 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

1. Skønnet over de fiskerimuligheder, som under givne omstændigheder vil kunne tilbydes fremmed fiskeri, er baseret på det rent faktiske ikke-grønlandske fiskeri af fiskearterne rødfisk, hellefisk, havkat, helleflynder og skolæst. Værdien af dette fiskeri androg i 1980 omregnet i torskeækvivalenter ca. 46.000 tons torsk.

Erfaringerne fra grønlandske farvande viser, at en fiskemængde af den størrelse kan danne grundlag for beskæftigelse af trawlere på tilsammen 16.000–20.000 bruttoregister-tons på årsbasis (eller 8–10 trawlere hver på ca. 2.000 brt., som er den mest anvendte ikke-grønlandske størrelse af trawlere i de grønlandske farvande).

2. I henhold til EFs fiskeriaftaler med Guinea-Bissau og Senegal skal ejere af fiskerfartøjer fra EF, der udøver fiskeri inden for Guinea-Bissaus eller Senegals 200 sømiletone, erlægge et licensgebyr. Licensgebyret er i EFs fiskeriaftale med Guinea-Bissau for trawlere til bundfiskeri fastsat til 420 franske francs (ca. 560 d.kr.) pr. brt. pr. år. I aftalen med Senegal er det tilsvarende gebyr fastsat til 15.000 CFA francs (ca. 390 d.kr.) pr. brt. pr. år. Der er endvidere fastsat samlede tonnageletter på henholdsvis 6.500 og 13.900 brt. på årsbasis for EF-trawlere, som driver fiskeri ved henholdsvis Guinea-Bissau og Senegal.

EFs aftaler med Guinea-Bissau og Senegal indeholder herudover en række bestemmelser, som har til formål at udvikle de pågældende landes fiskerisektor. Bestemmelserne herom, der i første række har baggrund i Guinea-Bissaus og Senegals status som udviklingslande, går bl.a. ud på etablering af en vis landingspligt, en begrænset pligt til at påmønstre søfolk fra Guinea-Bissau og Senegal samt en forpligtelse til at stille stipendier til rådighed for statsborgere fra de nævnte lande med henblik på studier og uddannelse inden for fagområder vedrørende fiskeri. Det er ikke muligt at opgøre, hvilken økonomisk værdi evt. tilsvarende bestemmelser kunne have for Grønland.